

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 137 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod fhv. justitsminister Erik Ninn-Hansen.

Af Henning Rasmussen (S), Lilli Gyldenkilde (SF), Løvig Simonsen (S), Ole Espersen (S), Ritt Bjerregaard (S), Ingrid Rasmussen (S), Frank Jensen (S), Jørn Pedersen (S), Gade (SF), Rahbæk Møller (SF), Bente Juncker (CD), Birthe Rønn Hornbech (V), Bilgrav-Nielsen (RV) og Glønborg (KRF).

(Fremsat 2/6 93. Første behandling 8/6 93. Tillægsbetænkning 9/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

I betænkningen fra Udvalget for Forretningsordenen, som har været behandlet her i salen, gav jeg udtryk for, at på grund af de oplysninger, der var fremkommet om, at betænkningen skulle betragtes som bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 100, ville betænkningens bidraget fra Fremskridtspartiet først komme i tillægsbetænkningen.

Det er kommet, og deraf fremgår det, at Fremskridtspartiets folketingsgruppes medlemmer hver og én, som man skal, har taget stilling til, om vedkommende ønsker at være anklager i denne sag. Betænkningens bidraget redegør for vores begrundelse, som er, at vi finder det meningsløst at rejse rigsretssag med det store apparat og de omkostninger, der skal til, på grund af ulovlig administration.

I de sidste 80 år er der utallige eksempler på ulovlig administration, og vi behøver slet ikke at gå så lang tid tilbage; vi kan nøjes med de sidste 10 år, hvor man meget let vil være i stand til at pille fire, fem, seks eksempler ud, hvor der helt klart er tale om manglende eller ulovlig administration. På den baggrund er det helt meningsløst at starte en rigsretssag mod en tilfældig minister, som har givet sig af med ulovlig administration. Det gør sagen meningsløs, det giver den karakter af personhætz, og det kan jeg ikke medvirke til.

Derimod synes jeg at Folketinget burde have været meget optaget af det enorme problem, som denne sag rejser, nemlig at dette Folketing ikke har nogen magtmidler, som er anvendelige over for ministre, som har tænkt sig at lade være med at administrere de love eller sågar administrere i strid med de love, som dette parlament har vedtaget. Det giver dette Folketing noget at overveje, ligesom vi, og det fremgår også af vores betænkningens bidrag, skal overveje, hvad vi skal gøre for at sikre, at Folketinget kan være helt overbevist om og tryk ved, at de oplysninger, det får, er korrekte og fyldestgørende. Det bør vi bruge sommeren til at overveje, og så bør vi meget grundigt debattere, om den ministeransvarlighedslov, vi har i dag, bør ændres, således at reglerne bliver klarere, så enhver minister ved, hvad han har at rette sig efter, og kender sanktionsmulighederne og ved, at de vil blive taget i anvendelse, hvis vedkommende går ud over lovens rammer. Så bliver man fri for sådan en kedelig sag, som vi nu står med, hvor man ikke kan undgå at få det indtryk, at det mere er en politisk end en juridisk sag.

Det er en af grundene til, at Fremskridtspartiet ikke vil medvirke. Der er flere af Fremskridtspartiets medlemmer, som vil give udtryk for, hvad de har tænkt sig, og hvad deres begrundelse for det er. Enhver af dette Folketings medlemmer har nemlig som anklager pligt til at begrunde, hvorfor man mener, at der bør rejses tiltale ved Rigsretten.

Pia Kjærsgaard (FP):

Da jeg tog ordet under førstebehandlingen af dette forslag, var det mit helt klare indtryk, at Tingets medlemmer på det nærmeste fandt det upassende, men jeg må sige, at jeg finder det upassende, at man ikke gør det.